

Prima instanță: Jud. Buiucani
Jud. D.Dulghieru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chisinau:
M.Domnica, A.Danilov, Gh. Dașchevici

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Iulia Sîrcu
Judecători:	Luiza Gafton Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura falimentului și creditorii - Corneliu Țurcan, Ion Dorogoi și Mihail Cozlit cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, pe perioada 19 martie 2014 - 02 aprilie 2014, în baza facturilor fiscale BV7763911 - în sumă de 220000 lei; BV7763912 - în sumă de 220000 lei; BV7763913 - în sumă de 220000 lei; BV7763914 - în sumă de 2691926,40 lei; BV7763915 - în sumă de 752809,20 lei; BV7763916 - în sumă de 323613,60 lei; BV7763917 - în sumă de 397278 lei; BV7763918 - în sumă de 198702 lei; BV7763928 - în sumă de 1343844 lei; BV7763927 - în sumă de 376400

lei; BV7763926 - în sumă de 50000 lei; BV7763925 - în sumă de 116000 lei; BV7763924 - în sumă de 213750 lei; BV7763923 - în sumă de 390600 lei; BV7763922 - în sumă de 852838,78 lei; BV7763921 - în sumă de 677297,38 lei; BV7763919 - în sumă de 854525 lei din 19 martie 2014, precum și în baza facturii fiscale BV7763932 - în sumă de 1809600 lei, a comercializat Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedură de faliment, marfă în sumă totală de 11 929 184,36 lei.

A explicat că, în temeiul facturilor fiscale nominalizate și-a onorat deplin și în mod corespunzător obligațiunile contractuale asumate, însă pârâtul, din motive necunoscute, până în prezent nu a achitat valoarea mărfii procurate. Mai mult ca atât că, la momentul recepționării mărfii Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” nu a înaintat obiecții referitoare la calitatea și cantitatea acesteia.

A solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia”, în procedură de faliment, a datoriei în sumă de 11929184,36 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” și s-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura de faliment în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ivaro” suma de 11 929 184,36 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015.

La 05 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia”, prin intermediul avocatului Marin Domete, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 martie 2017, expediată în adresa părților la 10 aprilie 2017 (f.d 204), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 a fost depus la 05 iunie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu